

Sygn. akt IV U 96/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 września 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 września 2015r. w S.

odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 10 grudnia 2014 r. Nr (...) i od decyzji z dnia
31 lipca 2014r. Nr (...)

w sprawie J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 10 grudnia 2014r. i przyznaje J. B. prawo do emerytury od dnia 22 listopada 2014r. ;

II. oddala odwołanie od decyzji z dnia 31 lipca 2014r.

Sygn. akt IV U 96/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 lipca 2014 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015, poz. 748 j.t.) w zw. z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), odmówił wnioskodawcy J. B. przyznania prawa do emerytury, albowiem na dzień 1 stycznia 1999 r. wnioskodawca nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu 6 lat, 4 miesiące i 8 dni, czyli następujące okresy zatrudnienia: (1) od 11.07.1973 r. do 23.10.1974 r. oraz od 10.10.1976 r. do 31.07.1977 r. w (...) w S., (2) od 24.10.1974 r. do 31.12.1974 r. okres służby wojskowej oraz (3) od 01.12.1994 r. do 31.12.1998 r. okres zatrudnienia w Zakładzie (...).

Decyzją z dnia 10 grudnia 2014 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie art. 184 i art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015, poz. 748

j.t.) w zw. z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), odmówił wnioskodawcy J. B. przyznania prawa do emerytury, albowiem na dzień 1 stycznia 1999 r. wnioskodawca nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a nadto nie osiągnął wieku uprawniającego do emerytury wynoszącego 67 lat (art. 24 ustawy emerytalnej). Do pracy w warunkach szczególnych, tak jak w decyzji z dnia 31 lipca 2014 r., organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu 6 lat, 4 miesiące i 8 dni, czyli okresy zatrudnienia: (1) od 11.07.1973 r. do 23.10.1974 r. oraz od 10.10.1976 r. do 31.07.1977 r. w (...) w S., (2) od 24.10.1974 r. do 31.12.1974 r. okres służby wojskowej oraz (3) od 01.12.1994 r. do 31.12.1998 r. okres zatrudnienia w Zakładzie (...).

Odwołania od ww. decyzji złożył ubezpieczony J. B., wnosząc o uznanie okresów pracy w warunkach szczególnych w następujących zakładach pracy: (1) od 01.08.1977 r. do 31.03.1981 r. w (...) w W. na stanowisku mechanika napraw pojazdów samochodowych; (2) od 01.04.1981 r. do 31.12.1985 r. w (...) Spółdzielni (...) w W. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego; (3) od 01.01.1986 r. do 07.12.1989 r. w (...) w W. na stanowisku kierowcy samochodu marki J.; (4) od 08.12.1989 r. do 30.11.1994 r. w Spółdzielni (...) w W. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego. Ubezpieczony wyjaśnił, że ww. zakłady pracy zostały zlikwidowane, co powoduje, iż nie ma możliwości uzyskania świadectwa pracy w warunkach szczególnych. Nadto wskazano, że wnioskodawca nie był świadomy, iż na potwierdzenie pracy w powołanych zakładach powinien otrzymać odrębne świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach (odwołanie, k. 1 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji z dnia 10 grudnia 2014 r. (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 6-7 a.s.).

Na rozprawie w dniu 14 lipca 2015 r. ubezpieczony wyjaśnił, że wnosi o zaliczenie do pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) oraz w (...), jednocześnie wskazując, że jest to ten sam zakład pracy tylko zmienił nazwę, a wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał czynności kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony (k. 13v). Na rozprawie w dniu 24 września 2015 r. ubezpieczony potwierdził złożone wcześniej wyjaśnienia, wnosząc o zaliczenie do kategorii pracy w szczególnych warunkach okresów zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w W. od kwietnia 1981 r. do 1994 r., gdzie przez cały okres zatrudnienia pracował jako kierowca samochodów ciężarowych przeznaczonych do transportu mleka (k. 22-22v a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony J. B., urodzony (...), złożył w dniu 1 lipca 2014 r. wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. o przyznanie prawa do emerytury. Rozpoznając ww. wniosek organ rentowy wydał decyzję z dnia 31 lipca 2014 r., w której odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury. Organ rentowy przyjął, że na dzień 1.01.1999 r. ubezpieczony wykazał okresy składkowe i nieskładkowe w wymiarze 25 lat, 5 miesięcy i 22 dni, w tym 25 lat, 5 miesięcy i 16 dni okresów składkowych oraz 6 dni okresów nieskładkowych. Do stażu pracy w szczególnych warunkach zaliczono ubezpieczonemu 6 lat, 4 miesiące i 8 dni, tj. okresy zatrudnienia (1) od 11.07.1973 r. do 23.10.1974 r. oraz od 10.10.1976 r. do 31.07.1977 r. w (...) w S.; (2) od 24.10.1974 r. do 31.12.1974 r. okresu służby wojskowej; (3) od 01.12.1994 r. do 31.12.1998 r. okres zatrudnienia w Zakładzie (...). Z uwagi, że wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udokumentował co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, organ rentowy wydał decyzję odmowną (k. 32 a.e.).

W dniu 25 listopada 2014 r. ubezpieczony J. B. złożył ponowny wniosek o przyznanie prawa do emerytury. Decyzją z dnia 10 grudnia 2014 r. organ rentowy odmówił wnioskodawcy przyznania prawa do emerytury, albowiem na dzień 1 stycznia 1999 r. wnioskodawca nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, a nadto nie osiągnął wieku uprawniającego do emerytury wynoszącego dla mężczyzn 67 lat (art. 24 ustawy emerytalnej). Za udowodniony „ogólny” staż pracy (...) Oddział w S. uznał, tak jak w decyzji z dnia 31 lipca 2014 r., okres 25 lat, 5 miesięcy i 22 dni, zaś jako staż pracy w szczególnych warunkach uwzględniono 6 lat, 4 miesiące i 8 dni (k. 9 a.e.).

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748 j.t.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po

osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl powołanego wyżej art. 32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art. 27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 3 w zw. z § 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w ww. wieku, jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust. 1 powołanego Rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Sąd poczynił ustalenia faktyczne na podstawie zeznań ubezpieczonego J. B. (k. 22-22v a.s., k. 13v) oraz zeznań świadków: R. M. (k. 13v a.s.) i N. Z. (k. 13v a.s.), które Sąd ocenił jako w całości wiarygodne, a także w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego.

Powyższe dowody pozwoliły ustalić, że ubezpieczony był zatrudniony na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w następujących zakładach pracy:

1. w okresie od 1 kwietnia 1981 r. do 31 grudnia 1985 r. oraz w okresie od 8 grudnia 1989 r. do 30 listopada 1994 r. w (...) Spółdzielni (...) w W. (świadczenie pracy z 31.12.1985 r., k. 11 a.e., zaświadczenie z 08.08.2003 r., k. 13 a.e; umowa o pracę z 1.01.1990 r., k. 16 a.e.; umowa o pracę na czas określony z 8.12.1989 r., k. 20 a.e.; świadectwo pracy z 17.01.2001 r., k. 22 a.e.);
2. w okresie od 1 stycznia 1986 r. do 7 grudnia 1989 r. w Wojewódzkim Związku Spółdzielni (...) w S. Zakładzie (...) w W. (świadczenie pracy z 12.01.1990 r., k. 12 a.e.).

Ubezpieczony J. B. był kierowcą samochodu typu cysterna, którą przewoził mleko ze zlewni do mleczarni. Praca kierowcy samochodu ciężarowego była jego wyłącznym zajęciem, wykonywał ją stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku, innych prac nie wykonując. Powyższe potwierdziły zeznania świadków R. M. (k. 13v) oraz N. Z. (k. 13v-14), którzy wraz z wnioskodawcą pracowali w (...) Spółdzielni (...) jako kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony. Jak wskazywał ubezpieczony oraz świadkowie, w 1986 r. nastąpiło przekształcenie zakładu pracy, bowiem wydzielono transport ze Spółdzielni i utworzono (...). Następnie organizacja transportu mleka została ponownie przejęta przez (...) Spółdzielnię (...).

W ocenie Sądu Okręgowego, zebrany w sprawie materiał dowodowy dał podstawę do przyjęcia, iż ubezpieczony będąc zatrudnionym w (...) Spółdzielni (...) w W., a także w Wojewódzkim Związku Spółdzielni (...) w S. Zakładzie (...) w W. wykonywał prace wskazane w załączniku do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) w wykazie A, Dziale VIII poz. 2, tj. prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów. Wobec powyższego cały okres zatrudnienia J. B. w ww. zakładach pracy jako kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, tj. od 1 kwietnia 1981 r. do 30 listopada 1994 r., czyli 13 lat i

8 miesięcy, należało zaliczyć do okresu pracy w szczególnych warunkach. Tym samym, po doliczeniu ww. okresu do stażu pracy w warunkach szczególnych uwzględnionego przez organ rentowy (6 lat, 4 miesiące i 8 dni), ubezpieczony posiada wymagane ustawą co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony J. B. we wnioskach o emeryturę z dnia 01.07.2014 r. oraz z dnia 25.11.2014 r. wskazał, że jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego, jednocześnie wnosząc o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (stanowisko ZUS, k. 19 a.s.; wnioski o emeryturę w aktach organu rentowego). Co za tym idzie, ubezpieczony spełnił warunek uzyskania prawa do emerytury w obniżonym wieku zawarty w art. 184 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Wymagany przepisami wiek 60 lat, ubezpieczony osiągnął w dniu 22 listopada 2014 r. i dopiero wówczas spełnione zostały wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury w obniżonym wieku wymienione w § 3 i § 4 ust. 1 pkt 1 i 3 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. oraz art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 10 grudnia 2014 r. i przyznał J. B. prawo do emerytury od dnia 22 listopada 2014r., tj. od dnia, kiedy ubezpieczony ukończył 60 lat.

Odwołanie od decyzji z dnia 31 lipca 2014 r., na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., podlegało oddaleniu, bowiem w chwili wydania ww. decyzji ubezpieczony nie osiągnął jeszcze wymaganego wieku emerytalnego wynoszącego dla mężczyzn 60 lat w przypadku pracownika, który wykonywał prace w szczególnych warunkach przez co najmniej 15 lat, o czym organ rentowy nie wspomniał w decyzji z dnia 31 lipca 2014 r.